

عنوان مقاله:

آگاهی و مسئولیت پذیری کلید موفقیت اجرای موافقت نامه cope21 (جایگاه مشارکت اجتماعی در اجرای برنامه های زیست محیطی)

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی مدیریت جامع بحران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسنده:

نرجس رحمتی - کارشناس ارشد جغرافیا گرایش اقلیم در برنامه ریزی محیطی

خلاصه مقاله:

هر روز که می گذرد بازخوردهای منفی در تغییرات آب و هوایی خود را بیشتر از پیش نشان می دهد. دولت ها با الگو برداری از معاهدات بین المللی که امضا می کنند تلاش خود را برای بازیابی شرایط محیطی پیشین ممالک تحت سیطره شان انجام می دهند. از وضع قوانین مختلف گرفته تا تخصیص بودجه های کلان. ایران که همواره گوشه چشمی به سوی توسعه پایدار داشته و شاید از سردمداران این امر در منطقه باشد و با توجه به شکنندگی پتانسیل های محیطی اش، بلند پروازانه به سوی اجرای موافقت نامه های بین المللی خیز برداشته است. اما آیا موفقیت طرح و اجرای برنامه های زیست محیطی تضمین شده است؟ آیا اعمال قوانین سختگیرانه می تواند از وقوع فجایع زیست محیطی ممانعت کند؟ نقش افراد یک جامعه در کنترل فجایع زیست محیطی و یا اجرای برنامه های اینچنینی چیست؟ آیا آگاهی افراد از شرایط بحرانی محیط زیست و اینکه هر فعالیت ایشان چه بازخوردی در محیط زیست دارد به افزایش سطح مسئولیت پذیری منجر می شود؟ در این تحقیق با رویکرد کتابخانه ای و اسنادی به بررسی نقش آگاهی و مسئولیت پذیری افراد جوامع و جایگاه مشارکت آنان در سطح ملی و بین المللی می پردازیم و تلاش بر آن است که رابطه آگاهی، مسئولیت پذیری و بازخورد مثبت این دو رفتار در بهبود شرایط زیست محیطی تبیین گردد

کلمات کلیدی:

آگاهی (Awareness)، مسئولیت پذیری (cope 21)، Responsibility، مشارکت اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/560193>

